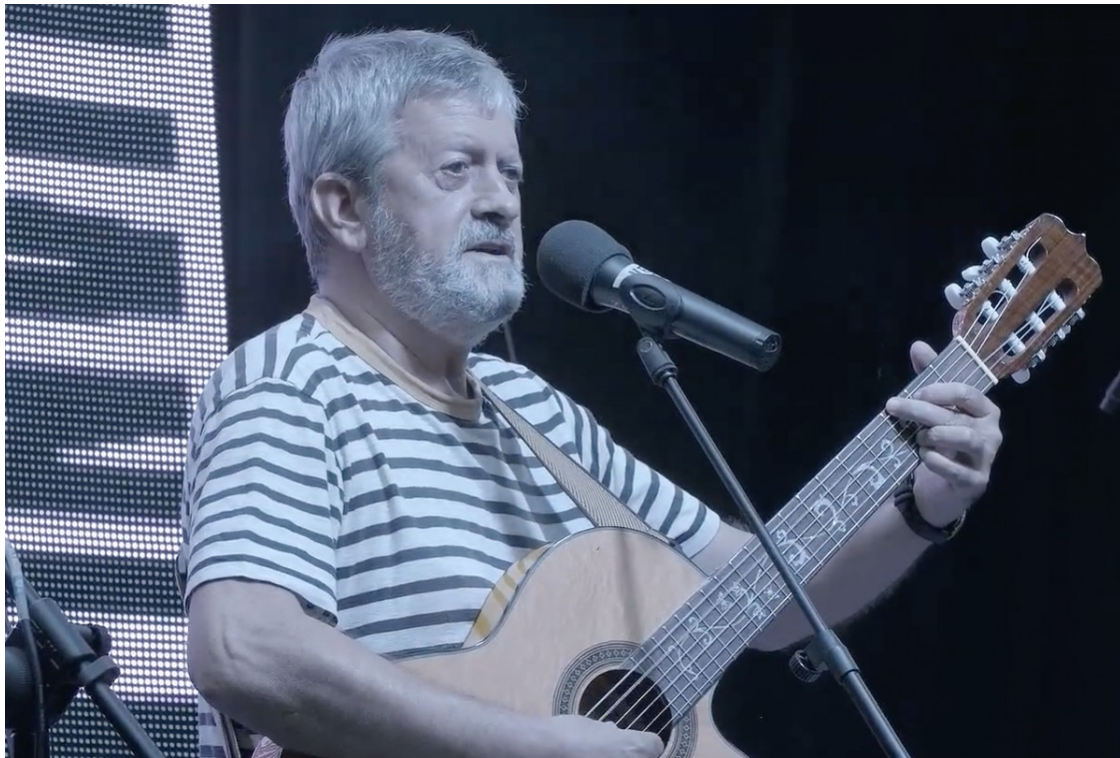

?Rafa Xambó: «Baixe dels escenaris, però no me'n vaig de les barricades ni de les trinxeres»

Una setmana després de conèixer els resultats de les eleccions, el cantant valencià anuncia que plega | Abans d'acomiar-se, farà un disc amb cançons noves i un darrer concert

Rafa Xambó | Arxiu

El sociòleg i cantautor d'Algemesí **Rafa Xambó** ha decidit posar punt final a la seva carrera musical. Ho va anunciar aquest cap de setmana amb un missatge penjat a les xarxes socials, encara amb els resultats electorals de soroll de fons. També va posar data per a un comiat a València, l'11 d'octubre al Teatre Micalet, i va anunciar els projectes artístics que afrontarà abans de l'adeu. En tot cas, se'n va el cantant, però no el lluitador.

Acabes d'anunciar el teu comiat de la música. És una decisió meditada o presa en calent?

És una decisió que em rodava pel cap des de feia un temps, però tenia projectat fer-ho més lentament. Ara tenia intenció de refer el disc *T'estimo tant (sonets de Shakespeare)* (Comboi Records, 2013), que ara fa deu anys que es va publicar. Primer em vaig plantejar tornar-lo a masteritzar i llençar-lo de nou només en format digital. Però a l'estudi de gravació em van dir que hi havia hagut una catàstrofe informàtica i que ja no tenien les pistes. Aleshores, com que soc optimista i de les adversitats en faig oportunitats, vaig decidir tornar-lo a gravar. Havia pensat de gravat totes les cançons del disc i afegir-hi dos sonets que havia musicat i dos que volia recitar. Fins i tot tenia una ajuda de la Generalitat Valenciana! El *timing* era fer el disc, rodar-lo una mica,

i després fer un disc de poemes de poetesses i anunciar que acabava.

•estimo tant Sonets de Shakespeare by Rafa Xambó;

I com ha quedat el projecte?

Vist el panorama, el disc de Shakespeare no el puc fer. Ja he renunciat a l'ajuda de la Generalitat perquè no em fie gens d'aquesta gentola. Igual em tenien dos o tres anys per cobrar-la. Els conec bé i a mi em tenen una especial estima. He decidit fer un verkami i fusionar les dues cançons noves que tinc per al disc de Shakespeare, més quatre cançons que tenia per al disc de poetesses, una altra sobre un poema de Vicent Andrés Estellés i dos o tres peces més. Serà un àlbum digital amb set cançons i quatre o cinc poemes recitats amb acompanyament musical.

Hauries d'afegir una cançó a la 'Cantata de València', amb la nova situació política.

Sí, torna a canviar la història, però com que és una regressió podem tornar al primer tema cantat. És una cosa circular; tornem a la repressió. A més, amb la pressió que exercirà Vox sobre el PP demanant sang, serà prou irrespirable. Eixe és el meu pronòstic. Jo no em retire perquè els tinga ninguna por. Baixe dels escenaris, però no me'n vaig de les barricades ni de les trinxeres. Jo continuaré donant batalla. Però ara, les possibilitats d'actuacions es reduiran notablement. Tot el suport institucional desapareixerà. I jo no vull competir amb la gent jove, vull ajudar al sector i no ser un obstacle. Jo ja he fet la meua carrera. Este serà el novè disc. I el que sí que faré és gravar el concert de comiat de l'11 d'octubre al Teatre Micalet de València. Serà una selecció dels meus nou discos. Després estaré a disposició de qui em vulga escoltar. I estaré acomiadant-me un temps limitat, no com altres que s'hi han estat cinc o sis anys. En qualsevol cas, l'estiu de l'any que ve, acabaré.

CANTATA DE VALÈNCIA by Rafa Xambó;

T'han quedat gaires cançons a la carpeta?

No. Em queden idees sense desenvolupar, anotacions? però cançons pròpiament dites, no. Bé, sí que n'hi ha alguna, però són cançons que em sembla que no són especialment rellevants. N'hi ha un parell i prou.

M'has dit que ets optimista i abans m'has descrit un panorama una mica desolador.

És que soc optimista, però també soc sociòleg i no practique l'autoengany. Soc un optimista realista. Tinc l'optimisme de la voluntat, que deia Gramsci, però soc realista pel que fa al que ens passarà ara. El meu optimisme rau en la voluntat de lluitar. No hem de retrocedir ni un pam, els hem de plantar cara, hem de denunciar les barbaritats que volen fer? i el temps, dirà. Ja ho deia George Orwell, s'han de lliurar totes les batalles, encara que les perdes.

Et sembla que, malgrat tot, es poden consolidar alguns dels avanços en el camp de la cultura que s'han fet els darrers vuit anys?

A veure... Les ajudes continuaran. Els diners destinats a la producció audiovisual, a la producció teatral i fins i tot a la producció musical, continuaran. El que canviaran són els criteris. Les comissions que han de baremar, puntuar i donar les ajudes en els tres àmbits no seran les mateixes que hi ha ara. Tornen els que hi havia abans. El premi Carles Santos desapareixeran, claríssimament. Enguany ja no n'hi haurà. Diuen que faran uns altres premis. Tornaran altra vegada a les coses més tòxiques i garrules, que també en tenim moltes. Els que no desapareixeran són els premis Ovidí. Els ho diguérem un grapat de vegades: 'ens heu d'ajudar, perquè nosaltres som els que continuarem quan vosaltres perdeu les eleccions'. I així és.

A la primera època de les majories absolutíssimes del PP, podien dir que la música en valencià tenia poc gruix... Però ara que omple grans recintes, fins i tot a Madrid, no poden dir això.

Si fora només el PP com en l'època anterior, en la primera legislatura farien una mica allò de nadar i guardar la roba, donar-nos alguna ajuda, no ser massa hostils? per a després, en una segona legislatura passar la corbella. Però no és el cas, perquè tenen a Vox exigint contínuament.

Fins ara teníem el govern del Botànic, ara he sentit que hi ha gent que diu que en tindrem un de satànic.

La dansa d'#:un temps nou by Rafa Xambó

Penses que des del govern del Botànic s'hauria d'haver fet una política una mica menys desacomplexada?

Per descomptat. Sobretot en la part lingüística i cultural. La llei de plurilingüisme ha estat un despropòsit. Ara, el PP es troba amb una llei que no necessita canviar per castellanitzar instituts i escoles sense pegues. I el suport a la cultura hauria d'haver sigut molt més intens i decidit, especialment el suport a la ràdio i la televisió pública. Ha sigut una gran errada. S'hauria d'haver aconseguit que *Àpunt* fos la nau insígnia de la informació al País Valencià, que quan algú es volguera informar d'alguna cosa, sabera que el lloc millor fos la radiotelevisió pública. D'això també hem patit, perquè a la població no li han arribat moltes de les coses que ha fet el Botànic. Hi ha hagut un problema de comunicació molt important. I ara ja no té remei?